

δράτω, κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον
ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.

940

ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον,
πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε.

ΕΡΜΗΣ.

σὲ τὸν σοφιστήν, τὸν πικρῶς ὑπέροπικρον,
τὸν ἑξαμαρτόντ' εἰς θεοὺς ἐφημέροις

945

πορόντα τιμάς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
πατήρ ἄνωγέ σ' οὔστινας κομπεῖς γάμους
αὐδᾶν, πρὸς ὧν ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους·
καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως,

ἀλλ' αὐθ' ἕκαστ' ἔκφραζε· μηδέ μοι διπλᾶς
ὁδοὺς, Προμηθεῦ, προσβάλλης· ὄρας δ' ὅτι
Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.

950

ΠΡ. σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως
ὁ μῦθος ἐστίν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου.

ἢ τὸ μηδέν. Der abstrakte Begriff des Nichts wird durch μηδέν (τὸ μηδέν) gegeben, vgl. Soph. Ai. 1275 ἦδη τὸ μηδέν ὄντας, El. 1166 δέξαι με τὴν μηδέν εἰς τὸ μηδέν, Eur. Kykl. 355 ἄλλως νομίζῃ Ζεὺς τὸ μηδέν ὧν θεός u. Soph. Ai. 1231 ὅτ' οὐδέν ὧν τοῦ μηδέν ἀντέστης ὑπερ.

939. δράτω, κρατείτω: vgl. Ag. 1669 προᾶσσε, πιαίνου μιαίνων τὴν δίκην, ἐπεὶ πάρα, Soph. Ant. 768 δράτω, φρονεῖτω μεῖζον ἢ κατ' ἄνδρ' ἰών, „nur zu“.

940. ἄρξει θεοῖς: vgl. zu 49.

941. ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ: vgl. Eur. Hek. 724 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τοῦδε δεσπότου δέμας Ἀγαμέμνονος, τὸν-θένδε σιγῶμεν, φίλαι. — τρόχισ· ἄγγελος, ἀκόλουθος Hesych., doch hier eine verächtliche Bezeichnung des Götterboten als des διάκονος τοῦ νέου τυράννου, wie auch im Folgenden Hermes von Prometheus mit Geringschätzung behandelt wird. Die Bezeichnung Διὸς τρόχισ vertritt für die Zuschauer die Nennung des Namens. Übrigens deutet der Ausdruck τρόχισ darauf hin,

ÄSCHYLOS, Prometheus. 3. Aufl.

dafs Hermes mit Flügelschuhen bekleidet ist u. wahrscheinlich (mittels der Maschine αἰώρημα, vgl. zu 284) aus der Höhe herunter auf die Bühne kommt.

944—1039 zweite Scene der Exodos zwischen Prometheus u. Hermes: Entwicklung der Katastrophe.

944. τὸν σοφιστήν: vgl. 62. — τὸν πικρῶς ὑπέροπικρον: vgl. zu 328.

945. Vgl. 82.

948. ἐκπίπτει: zu 513.

949. μηδέν αἰνικτηρίως: vgl. 610.

950. αὐθ' ἕκαστα 'alles einzelne mit seinem eigentlichen Namen', vgl. Phön. 494 ταῦτ' αὐθ' ἕκαστα, μητερ, οὐχὶ περιπλοκᾶς λόγων ἀθροίσας εἶπον, Orest. 1393 σαφῶς λέγ' ἡμῖν αὐθ' ἕκαστα τὰν δόμοις.

952. τοῖς τοιούτοις: τοῖς μὴ πειθομένοις αὐτῶ Schol.; aber τοῖς τοιούτοις ist Neutr. und bezieht sich auf die voraus angedeuteten Winkelzüge und Ausflüchte langer Verhandlungen. Wegen τοιούτοις zu 237.

954. Vgl. Eur. Tro. 424 ἢ δεινὸς ὁ λάτρης· τί ποτ' ἔχουσι τοῦνομα